

Bruno Oro als estudiants de Blanquerna: «Heu de buscar en què sou millors»

Ds, 9/02/2019 per Catalunya Religió

(*Blanquerna*) L'actor i cantant **Bruno Oro** va oferir una *masterclass* en el marc del postgrau en [Guió i Realització de programes d'humor per a Ràdio i Televisió](#), fet amb [Minoria Absoluta](#) a la nostra Facultat.

Fa 25 anys, **Oro** va fer un càsting ben particular, de fet era el primer càsting que feia la productora abans de convertint-se en capdavantera en l'entreteniment a Catalunya. Amb ells va continuar un recorregut que ja havia iniciat a l'Institut quan, encara ben jove —abans d'Internet—, va aconseguir viralitzar vídeos amb les imitacions dels professors més temuts de la seva classe. “Des de petit tenia una obsessió per imitar i observar els meus professors, m'agradava caricaturar-los”, va explicar. Fins i tot els imitats reien, en privat, és clar. Però, molt aviat, tot un país també ho faria.

Estrella del Polònia

Durant 11 anys, **Oro** va interpretar personalitats de l'actualitat política al [Polònia](#), el programa líder d'audiències de la televisió catalana. Allà, i abans a la ràdio, va començar fent d'**Ángel Acebes**, quan era ministre del Partit Popular; després va continuar amb **José María Aznar** i, finalment, es va consagrar fent de l'**Artur Mas**, durant la seva darrera etapa com a president de la Generalitat. Però també es va fer cèlebre amb el **Cristiano Ronaldo** del [Crackòvia](#), entre tants altres.

Autodidacte disciplinat

Malgrat la seva innegable vis còmica, a l'hora de triar carrera, **Oro** va escollir Ciències Pures. Volia ser biòleg. Però, la seva mare no trigaria gaire a obrir-li els ulls: “Fill, per què no t'apuntes a l'Institut del Teatre?”.

Allà, va experimentar en primera persona l'academicisme en l'art. Però, sobretot,

es va dedicar a esbrinar en què era veritablement bo. Durant aquells anys, va tenir l'oportunitat de viatjar a Londres i comparar com es treballava la interpretació en ambdós llocs. El veritable aprenentatge, diu, es fa sobre la marxa.

Un paper de repartiment, més aviat secundari o de relleu, a *El alcalde de Zalamea* de **Pedro Calderón de la Barca**, el va creuar amb la **Clara Segura**, amb qui va connectar des de l'“hola”, convertint-se en una màquina creativa. Junts van desenvolupar un munt de guions i petites produccions, entre les quals la més mítica va ser [Vinagre](#), un programa de *sketchs* que es va emetre a TV3 i que continua acumulant visualitzacions a Youtube *non-stop*.

És a partir de la seva experiència vital, doncs, que **Bruno Oro** va recomanar als estudiants: “Heu de buscar en què sou millors, i un cop ho trobeu, explotar-ho al màxim”.

Aquest versàtil intèrpret, que també canta i escriu —acaba de publicar la seva primera novel·la, una ficció en clau de comèdia romàntica— troba que, ara mateix, el món de l'humor està en hores baixes. Entre la correcció política i la judicialització del riure, prefereix abstenir-se de penjar vídeos a les xarxes, a falta de poder-ho fer amb sensació de completa llibertat. “No sóc un *clown*, sóc un bufó”, va argumentar, referint-se a la forma com ell entén l'humor: una finestra perversa i satíric des d'on mirar el món.